49ste jaar. — N° 30. Zaterdag. 15 Maart 1902.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's maandags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week 5 franks per jaar.
Twee » » 3 »
Een » » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1,25 cent. per drukregel;
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

VOOR DEN PAUS.

Bedrag der vorige lijsten fr. 104,011,54

Men kan de giften bestellen op het bureel van ons blad of wel bij M. L. Mallie, 52, Bergstraat Brussel.

TONGEREN, DEN 15 MAART 1902.

VAN ALLES WAT.

Waarop wacht men toch om een einde te stellen aan het debat over het algemeen stemrecht voor provincie en gemeente?

't Schijnt dat een doctrinair afgevaardigde, misschien twee, tegen het A. S. zullen spreken.

't Is mogelijk en 't zal van hunnentwege eene daad van moed zijn ; maar dat zal het gros der partij niet beletten, zich aan te sluiten bij de socialisten en den veldtocht te zamen met hen te voeren, om tot eene nieuwe herziening te komen — dat ten minste beweren zij.

De *Peuple* verklaart dat de linkerzijden niet zullen achteruit gaan.

't Is hoogst beteekenisvol, dat hij reeds zoo stout in den naam der liberalen durft spreken, alsof hij ze reeds allen had ingelijfd onder zijne vlag, die de roode vlag is.

Hoe ongeloofbaar dit ook schijne, 't is geen droom, maar wel degelijk de waarheid.

Ja, waarlijk, de liberale linkerzij loopt nu achter de roode vlag. En wanneer deze of gene harer leden verklaren, niet buiten de wettelijkheid te zullen gaan, zien wij een doivelachtigen lach op de lippen van *citoyen* Vandervelde zweven.

Hij weet wel dat de liberalen hem tot het einde toe zullen volgen; dat zij alle geweld zullen aannemen, alle revolutionaire poginge zullen goedkeuren.

Zij zijn zijne gevangenen en hij heeft ze goed vast, want de slavenband, die hun rond den hals is gelegd, is gesmeed en vastgeklonken door de vrijmetselarij.

't Is inderdaad in de loges, en vooral in die van de *misnphilanthropes*, dat de overeenkomst gesloten is, welke van de liberale politiekers de vassalen maakt van de socialistische partij.

Enkel de liberalen, die niet onderworpen zijn aan de loge, biedee weerstand. Maar aangezien de drukking, door die geheime macht uitgeoefend, overgroot is, mag men zich afvragen of al die uitzonderingen niet zullen bezwijken.

* *

Onder de burgerij van Brussel, onder de neringdoeners, begint men, ik zal niet zeggen ongerust, maar ongeduldig te worden, ziende dat de openbare rust onophoudelijk bedreigd wordt door een handvol politiekers, die niets anders zijn dan visschers in troebel water.

Dat wil natuurlijk zeggen dat de openbare denkwijze in de hoofdstad hare hooge goedkeuring hecht aan het besluit van M. De Mot, waarbij de monstermeeting verboden wordt, welke door de leiders van dezen veldtocht tegen Dinsdag 18° dezer maand werd voorbereid.

Het is duidelijk dat deze betoogingen maar één doel makende van het kiezerskorps, gelegenheid moest hebben om door alle wettige middelen te doen kennen wat het denkt en wat het wilde.

Vandaag, dat alle klassen, zelfs de nederigste, het stembriefje hebben om hunne denkwijze uit te drukken, is er geen de minste reden meer om de straat te doen tusschenkomen in de oplossing der politieke zaken.

De werkman zelf, ik spreek natuurlijk van den verstandigen werkman, begrijpt zulks zoo goed, dat bij volkomen onverschillig blijft aan al de oproepen die men hem toestuurt, 't zij voor het algemeen stemrecht, 't zij voor den 8 uren arbeidsdag, 't zij voor elk ander punt van het collectivisch program.

Zie maar eens welke mannen het zijn, die zich bij de oproepen onderscheiden door geweld aan zich door de policie doen aanhouden : 't is zeer zelden dat men onder hen een bejaard werkman of een familievader vindt ; bijna al degenen die aangehouden worden zijn leerjongens, jonge socialistische wachten en zwierende studenten.

Ziedaar het volk dat, op een teeken van den grooten hoofdman Vandervelde, zal opstaan, om de wet voor te schrijven aan onze wetgevers ; ziedaar het *racaille*, (het woord is van M. Van der Kindere,) dat de pretentie heeft, zijnen wil op te dringen, niet alleen te Brussel, maar aan heel het land !

't Is wat schoons, wij moeten het bekennen, dat leger van het algemeen stemrecht !

Dergelijke legers ontvangt men niet met geweerschoten, maar met beesemstelen.

* *

Het gouvernement heeft inlichtingen genomen over de heerschende denkwijze in de provincies.

Het antwoord is gelijkluidend geweest voor al de groote steden : een weinig woeling, uitgelokt door de politiekers, maar nergens is deze doorgedrongen in de diepere lagen der bevolking.

In de koolstreek zouden zij, die nu werkstaking en oproer kwamen preeken, slecht ontvangen worden.

Het land van Luik en de Borinage zijn nooit kalmer geweest. Daar hebben de onruststokers geen kans de werkliedenmassas mee te krijgen ; maar zij werpen zich op het land van Charleroi, waar de mijnwerker, onwetender en lichtgelooviger, zich gemakkelijker laat wijsmaken, dat met het algemeen stemrecht de gebraden kwakkels hem in den mond zullen vliegen.

Op welk punt van het land er ook oproer ontsta, het gouvernement is bij machte het te dempen.

Zooals de minister de Trooz het wel heeft gezegd in de zitting van Donderdag van verleden week, aanziet het gouvernement als zijnen plicht « de regelmatige werking onzer » instellingen te verzekeren, te waken over » de veiligheid van personen en eigendom- » men. En het zal aan die taak niet te kort » blijven. »

Die woorden hebben den besten indruk gemaakt, omdat men weet dat de daden zullen volgen : M. de Trooz sprak in naam van al zijne collegas. En wat zij hebben gezegd, zullen zij doen.

* *

Men schrijft uit het Centrum aan de *Courrier de Bruxelles* :

Het is niet meer te doenhenen, de socialisten bereiden eenen grooten slag.

Twee voorname personen en met gezond oordeel verzekeren mij dat, tengevolgen van eenige laatste meetings der socialisten, eene veelbeteekende samenspraak gehouden werd door twee socialistische werkliedenden, die naar Mariemont gingen werken.

Een dezer werkliedenden vroeg aan zijn gezel, waarom hij na de meeting een stuk had moeten teekenen : « Als het maar niet voor gevolg heeft, zegde hij, dat ik mij een gat in mijn vel moet laten maken »

De andere antwoordde dat al degenen, die na de meeting geroepen werden, mannen van vertrouwen zijn en dat het hardteeken een verbintenis is om zich op het eerste woord gereed te houden tot het vernielen van verscheidene nijverheidsgestichten in het centrum.

De werkman noemde de gestichten, waarvan er spraak was.

* *

Het parket van Gent heeft vernomen dat verscheidene socialisten kardoezen hebben aangekocht, in het vooruitzicht van oploopen die zich bij gelegenheid der manifestaties zouden kunnen voordoen.

De personen zijn gekend.

* *

NIEUWE UITVINDING. — In het telefoonhotel te Parijs, zijn er proefnemingen gedaan met een nieuw toestel, de « télautographe », die toelaat geschrift en teekeningen over te seinen. De proefnemingen, tusschen Parijs en Lyon, zijn wel gelukt, behalve dat, bij de ontvangst, het geschrift nog eenigzins bevend is. De uitvinder, de ingenieur Ritchie, denkt daarin te kunnen voorzien.

Verzorging der Dieren
IN DE
maand MAART.

A. — Het Neerhof.

Voortgaan met het grootst mogelijke getal eieren van kalkoenen, — hennen, — ganzen en eenden ter bebroeding te leggen. De kiekens vier maal per dag voederen met pap van gedroogd brood, verbrokkeld en geweekt in versche melk ; harde eieren, klein gemaakt, gemengd met gehorste broodbrokjes; en ook roggemeel met versche melk bevochtigd. Het eierleggen is zeer overvloedig. — 't nog meer opwekken door haver te voederen. — Het hennenhok altijd proper houden.

B. — De Bijkorf.

Als het zacht weer is de grillagie wegnemen, de bodems zuiveren en alles weer waterpas zetten. De raten onderzoeken en die wegnemen, welke bemost en aan het bederven zijn. Aan de ontmoerde korven eene koningin verschaffen. Is de koningin dol, dan moet men haren korf als ontmoerd beschouwen : De ingangen verengen, om aan het broedsel de geheele warmte te bewaren ; ten dien einde de doeken, kussens, enz. droogen. De korven bewaken, welker broedsel te zeer verspreid zit. Het is thans het gunstig oogenblik, om de korven te vervoeren. Indien de korf te zeer ontvolkt is, eenige raten wegnemen. — Algemeen onderzoek der korven (met vóór den 15den) hiervoor eenen schoonen dag kiezen, welke reeds vooralgegaan is van zacht weder ; — onderzoeken : 1° den voorraad ; 2° het broedsel ; 3° of er eene koningin in den korf aanwezig is.

C. — De Stal.

De vetting der ossen en schapen loopt ten einde ; die der kalveren is gedaan. De winter rantsoenen vervangen door de werkrantsoenen. De merriën bewaken, die in Februari geveuld hebben. De biggen en lammeren in den winter geboren spenen.

De Dierenbeschermer.

DE HUISPLANTEN.

De groote uitbreiding, welke in het algemeen de liefde tot het kweeken van planten genomen heeft, zoowel onder de arme lieden als onder de burgers en rijke menschen, is eee der merkwaardigste en tevens verheugendste verschijnsels onzer dagen.

Men ga waar men wil, van de grootste stad tot in 't kleinste dorpje, overal ziet men de vensters met planten bezet en versierd.

De liefhebberij voor de planten groeit dus overal aan.

Nochtans zijn er liefhebbers die, als zij eene plant bij den hovenier gekocht hebben en zij er geenen voldoenden uitslag van hebben, durven zeggen dat die man hen bedrogen heeft.

Om zulks te vermijden zal ik hier, in deze korte woorden, eenige punten opsommen, welke dienen in acht genomen te worden bij het kweeken der huisplanten, indien, wel te verstaan, men er aan houdt, zijnen kweek te doen lukken.

1. Men moet eerst zorgen dat de aarde frisch is, zonder nochtans te vochtig te zijn, om de verrotting der wortelen niet te veroorzaken. Iets waar men dikwijls geen acht op neemt is het plaatsen van schotels onder de potten en die water bevatten, dat is zeer nadeelig voor de plant. Men moet er natuurlijk een schotel of telloor onder zetten, maar men lette wel op dat zij niet het minste vocht bevatte. Men besproeie ook de planten met regenwater.

2. De planten moeten alle acht of veertien dagen gewasschen worden met eene kleine spons, of wel is 't ook goed de spuit te nemen, de plantjes zachtjes te besproeien en ze dan met eenen droogen doek af te kuischen.

3. Men moet wel letten op de potten welke men aan de planten geeft ; zij mogen niet te groot of ook niet te klein zijn. Het is evenreus slecht de planten in verlakte of porceleinen potten te steken. De verpottingen worden bijwijlen in de lente gedaan omdat het dan het best is. Men lette op van de potten maar te vullen tot een centimeter van den rand of boord om alzoo de besproeiingen te vergemakkelijken.

4. Indien men een weinig mest aan zijne planten wil geven, gebruike men duivenmest (Colombine). Men scheppe twee of drie schuppes in eenen emmer met water, men late dit meagsel 24 uren trekken zonder het te gebruiken, dan giet men 't vocht stillekens af en men begiete er mee de plant.

Men drage ook zorg de planten genoegzaam lucht te laten genieten ; men voorkome ook dat de kamer waar zij in verblijven, den eenen dag niet te warm en den anderen dag niet te koud zij. Het is zeer slecht voor de planten, altijd van luchtgesteldheid te moeten veranderen.

5. De aarde welke gewoonlijk gebruikt wordt voor de huisplanten is de boschaarde. Als de boschaarde een zure reuk uitwasemt, mag men ze niet meer gebruiken, het is een teeken dat ze te oud geworden is.

Indien men nu deze verschillige punten in het oog houdt, dan is men verzekerd dat de plantenliefhebbers den besten uitslag met hunne planten zullen bekomen.

De Gouden Roos.

In het *Liturgieke* Jaar van den eerw. Abt van Solesmes, leest men de volgende belangrijke inlichtingen over de wijding der Gouden Roos. Die plechtigheid grijpt ieder jaar plaats, te Rome, den vierden Zondag van den vasten.

Dit gebruik is veel eeuwen oud, zegt de geleerde priester. Ten tijde van Leo IX. bestond het reeds ; et bestaat nog een sermoon over de Gouden Roos, welk de groote Innocentius III op dezen dag hield, in de basiliek van het Heilig-Kruis in Jerusalem. In de middeleeuwen, toen de paus nog het paleis van Latraen bewoonde, zoohaast de Opperkerkvoogd de Gouden Roos gewijd had, vertrok hij processiegewijs, de mijter op het hoofd, omgeven van het Heilig Kollegie, en met de geheimzinnige roos in de hand, naar de kerk der Statie. In de basiliek aangekomen, hield hij eene redevoering over de mysterien welke de roos verbeeldt door hare schoonheid, hare kleur en haren geur. Men vierde daarna de heilige Mis, en toen zij gedaan was, keerde de Opperherder, nog processiegewijs, terug naar het paleis van Latraen, doortrok de eindeloze vlakte tusschen de twee basilieken gelegen, terwijl hij gedurig in de hand hield de geheimzinnige roos, wier aanblik het volk van Rome verheugde. Toen de Paus aan de poort van 't Paleis kwam, was er een prins in den stoet, hij was het die de stijgbeugel hield en den Opperpriester hielp van 't peerd stappen ; tot belooning zijner kinderlijke beleefdheid, ontving hij deze roos, voorwerp van zoo groote eer en van zoo veel genoegen.

Hedendaags is die plechtigheid zoo grootsch niet meer, zij heeft nochtans al hare bijzonderste deelen behouden. De Paus wijdt de Gouden Roos in de zaal der *Sieraden* ; hij bestrijkt ze met balsem, en strooit er een welriekend poeijerken op, gelijk men eertijds deed ; en wanneer de plechtige mis moet beginnen, gaat hij in de kapel van het paleis met de geheimzinnige roos in de hand. Gedurende het heilig sacrificie, blijft zij op den autaar geplaatst, gehecht op een gouden rozenboompje daarvoor bestemd ; eindelijk, toen de mis ten einde is, brengt men die tot den Paus, die met de roos in de handen uit de kapel in de zaal der Sieraden gaat. Het is nog al een gemeen gebruik dat de Paus deze Roos zendt naar eenen prins of eene prinses die hij wil vereeren ; andere keeren is het eene stad of eene kerk waaraan deze eer te beurt valt.

Onze uitwijkling.

Volgens het bericht der MAATSCHAPPIJ St RAPHAEL, is het getal onzer landgenooten, naar de overzesche landen uitwijkende, merkelijk aangegroeid gedurende deze laatste jaren. Nauwelijks tot 928 in 1898, 2,213 in 1900 stijgende, is het geklommen tot 2,769 in 1901.

De nijverheids crisis welke boven de onderwereld zweeft, en van eenen anderen kant, de toestand welke immer verbeterd in de Vereenigde Staten, alsook de bovenmate overvloedige oogst van verleden jaar in Canada, zijn in staat dezen aangroei uit te leggen. Wij hemen nogtans terherte de uitwijkelingen op hunne boede te stellen tegen alle onbezonnene vooringenomenheid. Indien er zijn die volkomen kunnen gelukken, er zijn er ook andere die lich in den toestand, tot het welgelukken vereischt, niet bevinden.

Alle onderrichtingen en aanbevelingen zullen hen gegeven worden door den Schrijver, Mr SYDEWALLE te St Andries, Lophem, (West-Vlaanderen).

NIEUWS
uit de stad en de provincie.

Paardenmarkt TE TONGEREN, DONDERDAG 10DEN APRIL.

Op de markt van TONGEREN van verleden, donderdag waren te koop gesteld : 753 paarden, 608 koeien en kalveren, 0 schapen, 219 vette varkens, 106 baggen, 285 loopers.

BERICHT.

Ik heb de eer de belanghebbenden te verzoeken mij zoobaast mogelijk hun spaarboekje te laten geworden, voor inschrijving der intresten tegen afgifte van een ontvangstbewijs dat hen als voorlopige titel zal dienen in afwachting der teruggave van het boekje.

De Postontvanger.
ALF. VANDEN BOSCH.

APOTHEEK-ZONDAGSRUST.
MORGEN zal de Apotheek van
M. SWINKELS
alleen open blijven, *van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.
De Comptante betaling zal vereischt worden.

Volksbond St-Maternus. —

LIJFRENTKAS. — Zondag, 16 Maart van 5 tot 6 uren 's avonds, eerste driemaandelijksche verplichtende storting.

De werkende leden, die zulks verlangen, kunnen aldaar ook hun officieel lijfrentboekje raadplegen.

HET BESTUUR.

Maatschappij BURGERBOND. — KATHOLIEKE WACHT. — Zondag 23 Maart ten 8 ure 's avonds. — Algemeene vergadering der werkende leden.

Voordracht door den Heer advokaat J. Beckers.

EENE REIS NAAR PARIJE.

De eereleden van den Burgerbond zijn vriendelijk er op uitgenoodigd.

HET BESTUUR :

De Schrijver, Al. NICOLAERS. De Voorzitter, J. DECKERS.

KAMPSTRIJD EN KEURING TE VELDWEZELT. — Ziehier den uitslag van den kampstrijd :

KOEIEN, 1e KLAS.

1. P. Kallen, Lanaeken — 2. E. Peusen, Hocht-Lanaeken — 3. We Nysthovens, Lanaeken — 4. We Heerjens, Vroenhoven — 5. A. Huls, Gellick — 6. We Martens, Lanaeken.

KOEIEN, 2e KLAS.

1e en 2e niet toegewezen. — 3. Wed. Loyens, Laeffelt-Vlijtingen — 4e en 5e niet toegewezen.

STIEREN, 1e KLAS.

1e Wed. Nijsthoven, Lanaeken — 2. P. Kallen, Lanaeken — 3. Boelen, Vlijtingen — 4e J. Coenegrachts, Laeffelt — 5. E. Peusen, Lanaeken. — 6. H. Mercken, Eygenbilzen. — 7. Stevens, Rosmeer.

JONGE STIEREN.

1. P. Kallen, Lanaeken — 2. L. Notelaers, Hees — 3. H. Parthoens, Mopertingen — 4. H. Mercken, Eygenbilzen — 5. J. Coenegrachts, Vroenhoven — 6. A. Huls Gellick.

Bewaringsprenie.

J. Coenegrachts-Cardoes, Laeffelt.

NEER-OETEREN. — BEZOEK VAN Mr RUTTEN, BISSCHOP VAN LUIK. — Zijne Hoogwaardigheid Mr de Bisschop van Luik zal alhier, den 15 Mei, een bezoek afleggen. Te dier gelegenheid zal hij de drie nieuwe altaren alsmede den prachtigen nieuwen kruisweg zegenen.

De inwoners maken zich reeds gereed om den nieuwen kerkvorst op het prachtigste en het heerlijkste te ontvangen.

SINT-TRUIDEN. — ONGEVAL. — De kindermeid van den heer X., rentenier, Vredemarkt, was dinsdag avond, rond half tien ure, naar de beste kamer gegaan. De underbreidt was reeds naar boven en had zich te bed gelegd. De meesters waren afwezig.

De put der beste kamer van het huis is slechts met eenige lichte planken gedekt. Eene der planken is gebroken onder de voeten der kindermeid, die, tot aan de armen, in den put en in het vuilnis gestort is. De ongelukkige heeft zich met eene band ergens kunnen aan vasthlampen en is niet dieper gezakt.

In dien neteligen toestand is zij gebleven en heeft zij hulp geroepen tot na elf ure, toen hare meesters naar huis keerden en haar redden. Het was tijd ! De jonge meid had schier alle bewustzijn verloren.

Men heeft haar onmiddelijk al de zorgen gegeven welke haar toestand vereischte.

Onze Limburgsche Stoomtramwegen

hebben gedurende de maand DECEMBER 1901, opgebracht :

Lijn *Tongeren-Fexhe-le-Haut-Clocher* ; voor reizigers fr. 2.184.70 ; voor goederen fr. 2.664.,40 te zamen fr. 4.849.10 ; lengte 18,64 kilometers, opbrengst per trein-kilometer 0,61 ; in Dec. 1900, 0,64.

Lijn *Burg-Leopold-Brêt-Maeseyck* ; voor reizigers fr. 5.929.50, voor goederen fr. 5.007,52 te zamen fr. 10.936,82 ; lengte 41 kilometers, opbrengst per trein-kilomet. 0,89, in Dec. 1900, 0,86.

Lijn *Glons-Maestricht* ; voor reizigers f. 3.751.14 ; voor goederen fr. 2.320.79, te zamen fr. 6.071,93, lengte 20,97 kilometers, opbrengst per trein-kilom. 0,89 ; in Dec. 1900, 0,85.

Lijn *Sint-Truiden-Oreye* ; voor reizigers fr. 5.344.93 ; voor goederen fr. 5.450.27, te zamen fr. 8.995.17 ; lengte 17,95 kilom. opbrengst per trein-kilom. 1.47 ; in Dec. 1900, 1,58.

Lijn *Tongeren-Lanaeken* ; voor reizigers fr. 4.188.75 ; voor goederen fr. 2.735.19, te zamen fr. 6.923.94 ; lengte 22,66 kilom. opbrengst per trein-kilom. 1,00 ; in Dec. 1900, 0,95.

Lijn *Hasselt-Oreye* ; voor reizigers fr. 3.987,25 ; voor goederen fr. 5.163,88, te zamen 9.151.13 ; lengte 30,17 kilom. opbrengst per trein-kilom. 0,86 ; in Dec. 1900, 0,79.

Lijn *Maeseyck-Lanaeken-Maestricht* ; voor reiz. fr. 5.555.60 ; voor goeder. fr. 1.055.62, te zamen fr. 6,591,23 ; lengte 31,44 kilom. opbrengt per trein-kilom. 0,66 ; in Dec. 1900, 0,65.

Lijn *Hasselt-Burg-Leopold* ; voor reisigers fr. 4.257.20 ; voor goederen fr. 1.184,36, te zamen fr. 5 401.96 ; lengte 29,58 kilom. opbrengt per trein-kilom. 0.74 ; in Dec. 1900, 0,89.

Lijn *Hasselt-Herck-de-Stad* ; voor reisigers fr. 1.766.45 ; voor goederen fr. 558,31 ; te zamen

ACHTTIEN KISTEN GOUD

ZEEROMAN.

7de VERVOLG.

Eenige heeren vermelden zich al roekend op het middendek, en het volk stond voorop in groepen bijeen, alter oogen gericht naar achter, blijkbaar in eene houding van nieuwsgierige spanning. Het was duidelijk dat een der stuurlie naar voren was gegaan en aan de bemanning verteld had wat er gebeurd was en wat er nu verder nog zou volgen.

De oude Benson liep op de campagne met vastberaden stappen en een besloten gezicht heen en weer. Hij redeneerde bij zichzelf als volgt :

— Als een of meer van die beerschappen de kist geplunderd hebben en de wapens onder zich houden, dan kunnen zij die door een venster overboord smijten vóór het zoeken begint. Dit is juist wat ik wensch en daarom behoef ik geen haast te maken. Het is beter dat de dingen overboord gaan, dan dat zij worden weggestopt. Want als zij worden weggestopt, dan geb-ur dit met een oogmerk ; en dat oogmerk...

Het denkbeeld alleen deed hem den pas versnellen, en de roergsnger grinnikte toen hij zag hoe de oude man in zichzelf liep te babbelen en te gesticuleeren.

De beide stuurlie waren op het dek. Het sloeg vier glazen. M. Storr verscheen op de campagne met zijne vrouw aan den arm. Ook Miss Mansel zagde op ; daarna Caldwell, Johnson en Hankey.

— Maar zells dan, viel M. Caldwell in, behoeven wij nog niet te gelooven dat er feitelijk wapens in waren !

— Mijnheeren, zegde de opperstuurman, gij zult de kist zien.

Hij opende de deur van Poole's hut. Verscheidene personen traden binnen. En paar bleven er schijnbaar onverschillig aan de tafel zitten praten. De dames bleven in hare hutten.

— Ziedaar, zegde Matthews.

Hankey bezag het slot en riep :

— Ja, waarachtig ! Met geweld opengebroken !

De tweede stuurman lichtte het deksel op, en Trollope, over zijne gekruiste armen in de open kist ziedde, vroeg :

— Wat voor wapens waren er in ?

— Snaphanen, ruiterpistolen, sabels, en zoo al meer, antwoordde Poole, rauwelijks in staat, zich bij deze bespottelijke opsomming ernstig te houden.

De stuurlieden werden half verdoofd door het brullende gelach, dat er op de meedeeling volgde.

— Een rijke buit ! riep kapitein Trollope, zijne lippen afvegende en opnieuw in een schatteren losbarstend : — Snaphanen en ruiterpistolen, zegt ge ?... Hahaha ! Ik zie den ouden Benson al aanleggen, met een gezicht als een kalkoenschebaan.

Een hernieuw gebrul.

— Als we eens hier begonnen te zoeken ? zegde M. Davenire, met een schamperen blik op het portret van Poole's moeder, terwijl M. Caldwell zijden zwarten kop uitstak naar het crucifix.

De opperstuurman ergerde zich, maar kon er niets tegen inbreugen. Het zoeken begon dus.

Vervolgens begal de heele troep zich naar de hut van den opperstuurman. Tien heeren hielpen na de beide stuurlie met zoeken, en zij vulden de kleine hut geheel. Men dróng elkander en makkte et een grap van.

Hier is niets, daar kannen wij wel op zweren ! zegde kapitein Trollope.

— Dan maar naar de volgende hut ! riep Masters, en de gansche bende stormde in de kajuit, de beide stuurlieden hulpeloos met zich voortstuwend.

— Wilt gij ook niet mee helpen zoeken ? schreeuwde Hankey M. Storr toe. De kleine verkoopmeester antwoordde met een flauw glimlachje en een wanhopig handgebaar.

— De kapitein loert door de kap ! fluisterde Shannon Caldwell toe, en beiden lachten. Inderdaad gluurde het hoofd van den schipper door de opening, volbloedig en woedend. Doch hij, zoomin als zijne stuurlie, kon er iets tegen inbrengen.

De volgende hut was die van MM. Caldwell en Cavendish. Het twaalftal vulde haar als eene harington. Er was geen ruimte om een ellebooog te roeren. Geschater trof de ooren van den gezagvoerd r. Men smeet het bed over den vloer, men brulde van plezier over een leerzeentrekker, een tandenborstel vloog het venster uit. Het was de tandenborstel van Caldwell, en de man werd woedend.

— Stuurman Matthews, ik doe een beroep op uw gezond verstand ! riep Trollope, zich waaierend met zijnen hoed. Het aan te nemen, zelfs in geval M. Caldwell de schuldige ware, dat hij den verrorsten inhoud van eene oude wapenkist tusschen zijne vesten en overhemden zou hebben weggemoffeld ?

— Gij blijft er af ! snauwde Caldwell, met een gezicht als een getergde wolf. Ik wil in dezen koffer niet laten rommelen. Ge weet heel goed dat uw rot boeltje er niet in is.

— Het is een onaangename karrewei voor mij, heeren, zegde de stuurman. Ik ben er waarachtig niet voor in de wieg gelegd ! En ik geloof ook niet, liet hij er droog op volgen, dat wij de wapens in deze hutten zullen vinden.

— De volgende, schreeuwde Weston. Voorut maar weer !

Zoo ging het voort, terwijl de kapitein telkens door de kap gluurde. Alle tien de heeren scheenen er een verbazend plezier in te hebben hunne hutten te laten doorzoeken. Doch toen de beurt aan de dames kwam, maakten zij eene poos.

— De stuurlie mogen nu alleen hunnen gang gaan, zegde Trollope, en hij draaide zich om, nam eene sigaar uit zijnen koker en slenterde naar het middendek.

— Trollope, schreeuwde Hankey — de hut van den kapitein is nog niet nagezien !

— Niemand zal mijne hut betreden ! brulde de kapitein door de kap.

— Kapitein Benson, zegde M. Davenire, naar boven gluurende door zijn ooglas, gij hebt ons, de eerste-klasse-passagiers van de *Queen*, geafronteerd met uwe verdenking. Wij beginnen te gelooven dat gij zelf de kist geplunderd hebt.

De schipper zag naar beneden met moord en doodslag in zijne kleine oogjes. Mij kon van kwaadheid niet antwoorden, maar riep den opperstuurman op het dek.

— Heeren, riep de stuurman, na verloop van een paar minuten weer beneden komende, op last van den kapitein wordt de inspectie gestaakt... Volg mij naar het voorschip, stuurman Poole.

— Zeg eens ! schreeuwde M. Johnson, moeten de hutten van MM. Dent en Storr niet worden nagezien ? Mij dunkt, gelijke monnikken, gelijke kappen ?

— De kapitein vindt dat de grap nu lang genoeg heeft geduurd, antwoordde de opperstuurman. Wij zullen het er maar bij laten.

— Een grap ! snauwde Caldwell, met zijne zwarte tronie vlak voor de stuurman tredende, die instinktmatig zijne vuisten balde, ge doorsnuffelt mijne hut alsof ik een dief was, en dat noemt ge een grap ?

— Gij en de andere heeren hebben er een grap van gemaakt ! Ik heb niets gedaan dan mijne orders opvolgen, antwoordde de stuurman met uitdagenden blik.

— De schuldige is de gezagvoerder, niet zijne ondergeschikten, Caldwell, bracht kapitein Trollope in het midden.

— Komaan, Poole, nu naar voren ! riep Hankey. Ik wed dat ge den heelen oudijzerwinkel in de zeeleeren van den bootsman vindt !

— Heeren, zegde Trollope tot Dent en Storr, die in de kajuit naast elkander stonden — ik stel voor dat wij van den kapitein eene verontschuldiging eischen voor dit affront. Dat zijt gij zeker wel met mij eens ?

— De kapitein is in zijn recht, stamelde M. Storr. Ik... ik wil mij er liever niet in mengen... Waar... waar zijn de wapens ?

Trollope wierp hem een zoo woedenden en schamperen blik toe, dat de kleine man begon te beven.

De dames kwamen nu voor den dag. M. Burg bood gedienstig zijnen arm aan Meyr. Dent, die bedankte met de huiging van eene keukenmeid. Meyr. Peacock ontving het geleide van H. Hankey. De andere dames hielpen zichzelve. Zij werden op den voet gevolgd door de tien heeren, kapitein Trollope voorop. Het liep naar den middag, en de kapitein riep door de kap tot den hofmeester om den sextant.

Zóó stonden de zaken op dit uur. De kapitein ging zonneschieten, en de tien lieten hem zoolang ongeteerd. Zij stenenden verstroofd wat rond, en toen de bel acht glazen sloeg, kwamen beide stuurlieden, van het voorschip terug.

— Laat ons hooren wat zij te vertellen hebben, mompelde Trollope tot Davenire.

Stuurman Matthews, gevolgd door stuurman Poole, verscheen op de campagne. Hij zag bleek van de warmte, misschien ook van teleurstelling. Hij was eerst kortelingt van zeer slechte tevreden, en zijne trekken teekenden dit reeds.

De dames en een aantal heeren verdrongen zich om zijne meedeeling te hooren. De meeste dames staarden erg ontdaan. Miss Mansel's donkere, mijmerende oogen dwaalden telkens met eene vreemde uitdrukking langs de groep der tien mannen heen. De kleine schipper stond zoo recht als een staak, met hangende armen, den sextant in zijne vuist. De stuurlie salueerden.

— Wel ? vroeg kapitein Benson.

— Wij hebben van het vermiste geen spoor kunnen vinden, zegde stuurman Matthews.

— Ik heb geen oogenblik geloofd dat de wapens in het voorschip te zoeken waren, verklaarde de kleine schipper, rood van klimmende kwaadheid.

— Kapitein Benson, riep Trollope, terwijl hij in zijne volle lengte vlak voor hem trad, poodat Dent en Storr terugdeinsden en de beide stuurlieden daarentegen in eene defensieve houding naast den gezagvoerder post vatten — kapitein Benson, dat woord was verre van gepast in uwen mond, na hetgeen er voorgevallen is. Maar nu zal ik iets anders zeggen. Ik en de andere heeren verwachten, dat gij ons allen volmondig uwe verontschuldiging zult aanbieden wegens het affront dat gij ons allen, als passagiers op uw schip, hebt aangedaan.

— Wat ? stotterde de kapitein, schiemt stappende met een paralytisch zwaaien van sextant : Wat ? Ik ben de gezagvoerder van dit schip ! Dit schip is geplunderd van zijne wapens. Waar zijn die ? Kunt gij mij dit zeggen ? schreeuwde hij in zijne woede tegen Trollope eene grimas makende, die zijn gansche gezicht misvormde en verfrok. Ik onderstel, mijnheer, dat gij, als passagier, belang hebt bij de veiligheid op dit schip ! zoo begon hij te brullen, met giftige blikken in het rond, maar altoos het woord tot Trollope richtende.

(Wordt voortgezet.)